

<https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-348-6-68>

УДК 351:338.45:69:502.131.1

ЕРМОЛЕНКО Оксана

Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця

<https://orcid.org/0000-0002-3599-9016>

ВИЛГІН Євген

Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця

<https://orcid.org/0000-0003-3607-2711>

ІННОВАЦІЙНІ ІНСТРУМЕНТИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ БУДІВЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ

У статті проаналізовано застосування інноваційних інструментів державного регулювання сталого розвитку будівельної галузі. Ця галузь є ключовою для української економіки, забезпечуючи робочі місця та стимулюючи суміжні сектори. Майбутні процеси повоєнного відновлення, зобов'язання України щодо вступу до ЄС та глобальні виклики сьогодення актуалізують потребу у переосмисленні підходів до ефективного державного регулювання будівельної галузі. Традиційні регуляторні інструменти не завжди забезпечують стійкий баланс економічних, екологічних та соціальних інтересів, це зумовлює необхідність впровадження інноваційних механізмів державного впливу, які орієнтовані на енергоефективність, екологізацію виробництва, цифровізацію процесів та стимулювання відповідальної поведінки суб'єктів господарювання. Державна підтримка будівельної галузі є необхідною умовою подальшого її існування та розвитку. У результаті проведеного дослідження встановлено, що інноваційні інструменти державного регулювання відіграють ключову роль у забезпеченні сталого розвитку будівельної галузі, оскільки дозволяють поєднати економічну ефективність, екологічну безпеку та соціальну відповідальність. Дослідження показало, що комплексне застосування економічних, інституційних, екологічних, цифрових та соціальних інструментів державного регулювання сприяє підвищенню конкурентоспроможності будівельної галузі, зниженню негативного впливу на довкілля та покращенню якості життя населення. Водночас виявлено низку стримувальних чинників, зокрема інституційні обмеження, недостатню фінансову підтримку інновацій та фрагментарність нормативно-правового забезпечення. З огляду на це, подальші наукові дослідження доцільно спрямувати на такі напрями: розроблення методичних підходів до оцінювання ефективності інноваційних інструментів державного регулювання у будівельній галузі; поглиблення досліджень щодо адаптації європейських практик «зеленого» та сталого будівництва до національних умов.

Ключові слова: будівельна галузь, будівництво, відновлення, розвиток, інноваційні інструменти, енергоефективність, державно-приватне партнерство, економічна ефективність, соціальна ефективність, екологічна ефективність.

YERMOLENKO Oksana, VILGIN Yevhen

Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics

INNOVATIVE TOOLS FOR STATE REGULATION OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF THE CONSTRUCTION INDUSTRY

The article analyses the use of innovative state regulatory instruments for the sustainable development of the construction industry. This industry is key to the Ukrainian economy, providing jobs and stimulating related sectors. The upcoming post-war recovery, Ukraine's obligations to join the EU, and today's global challenges highlight the need to rethink approaches to effectively regulating the construction industry. Traditional regulatory instruments do not always provide a stable balance of economic, environmental, and social interests, necessitating the implementation of innovative mechanisms of state influence focused on energy efficiency, greening of production, digitalization of processes, and the stimulation of responsible behavior by business entities. State support for the construction industry is a necessary condition for its further existence and development. As a result of the study, it was found that innovative instruments of state regulation play a key role in ensuring the sustainable development of the construction industry, as they enable the integration of economic efficiency, environmental safety, and social responsibility. The study showed that the comprehensive application of economic, institutional, environmental, digital, and social instruments of state regulation increases the competitiveness of the construction industry, reduces the negative environmental impact, and improves the quality of life of the population. At the same time, several restraining factors were identified, including institutional constraints, insufficient financial support for innovation, and fragmented regulatory and legal support. In view of this, further scientific research should be directed to the following areas: developing methodological approaches to assessing the effectiveness of innovative instruments of state regulation in the construction industry; deepening research on the adaptation of European practices of "green" and sustainable construction to national conditions.

Keywords: construction industry, construction, renovation, development, innovative tools, energy efficiency, public-private partnership, economic efficiency, social efficiency, environmental efficiency.

Стаття надійшла до редакції / Received 12.11.2025

Прийнята до друку / Accepted 04.12.2025

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Будівельна галузь України на сьогодні переживає досить складний період через війну, зі зменшенням обсягів робіт, але одночасно має великий потенціал для майбутньої відбудови пошкоджених та знищених агресором будівель, що стимулюється програмами на кшталт «ЄОселя» для житлового будівництва та державними пріоритетами, незважаючи на ризики, брак фінансування та трудові ресурси. Ця галузь є

ключовою для української економіки, забезпечуючи робочі місця та стимулюючи суміжні сектори (виробництво будівельних та оздоблювальних матеріалів, виробництво металевих конструкцій, випуск будівельної техніки, логістична галузь, освіта, фінансовий сектор та страхування тощо). Водночас у сучасних складних умовах вона характеризується досить високим рівнем ресурсомісткості, вагомим екологічним впливом, значною зношеністю основних фондів, низьким рівнем введення інноваційних технологій і недостатньою узгодженістю державної політики у сфері сталого розвитку. Майбутні процеси повоєнного відновлення, зобов'язання України щодо вступу до ЄС та глобальні виклики сьогодення актуалізують потребу у переосмисленні підходів до ефективного державного регулювання будівельної галузі. Традиційні регуляторні інструменти не завжди забезпечують стійкий баланс економічних, екологічних та соціальних інтересів, це зумовлює необхідність впровадження інноваційних механізмів державного впливу, які орієнтовані на енергоефективність, екологізацію виробництва, цифровізацію процесів та стимулювання відповідальної поведінки суб'єктів господарювання. Державна підтримка будівельної галузі є необхідною умовою подальшого її існування та розвитку. На сучасному етапі держава може застосовувати низку новітніх інноваційних інструментів, включаючи цифрові технології (BIM, GIS), «зелені» стандарти (LEED, BREEAM, national equivalents), стимулювання енергоефективності, та більш традиційні інструменти – фінансові механізми (зелені облігації, субсидії), системи сертифікації, державно-приватне партнерство та нормативну підтримку інноваційних рішень для екологічності та ресурсозбереження, спрямовані на перехід до низьковуглецевого та ресурсоефективного будівництва. У зв'язку з цим виникає науково-практична проблема формування, поєднання традиційних та новітніх ефективних інноваційних інструментів державного регулювання сталого розвитку будівельної галузі, здатних забезпечити її структурну модернізацію, підвищення конкурентоспроможності.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Проблематика сталого розвитку будівельної галузі та ролі державного регулювання у забезпеченні її інноваційної трансформації активно досліджується як у вітчизняній, так і в зарубіжній науковій літературі. Велика кількість наукових праць присвячена теоретичним засадам сталого розвитку, екологізації економіки та впровадженню інновацій у галузях реального сектору, зокрема у будівництві.

У роботах зарубіжних науковців (J. Elkington [1], M. Porter, R. Kemp [2], J. Schot [3] та ін.) сталий розвиток будівельної галузі розглядається крізь призму концепції triple bottom line, інноваційної політики та «зеленого» зростання. Дослідники акцентують увагу на таких інструментах державного впливу, як екологічне регулювання, економічні стимули, стандарти енергоефективності, підтримка «зелених» інновацій, а також цифрові технології управління будівельними процесами (BIM, smart construction).

Вітчизняні науковці зосереджують свою увагу на особливостях розвитку будівельної галузі України в умовах трансформаційної економіки, децентралізації та євроінтеграції, а також у вирішенні окремих проблемних питань щодо розвитку підприємств будівельної сфери та розвитку будівельної галузі взагалі зробили такі науковці як І. Адамська, В. Дмитренко, Г. Жовтяк, А. Касич, А. Коренга, М. Корінь, Н. Метеленко, С. Приймак, І. Соломніков, В. Кавун, Г. Козаченко, О. Красневич, О. Латишева, Ю. Погорелов та ін., а її інвестиційного та інноваційного забезпечення, питання державного регулювання інвестиційної діяльності у будівництві, механізми стимулювання інновацій, модернізації виробничих потужностей, а також впровадження енергоефективних і ресурсозберігаючих технологій присвячені наукові публікації дослідників В. Геець, О. Амоша, Т. Качала, Н. Кравченко, О. Непомнящий, І.В. Драган, І. О. Драган [4], Ю. М. Волос, Т. Заяць [5], Мазник, Т. Пушкар [6], М. Садовяк, І. Секретар, А. Старецький [7], Р. Топазли, О. Філіпов та інші. Разом із тим, аналіз наукових джерел свідчить, що питання системного поєднання інноваційних інструментів державного регулювання з цілями сталого розвитку будівельної галузі, а також їх адаптації до умов повоєнного відновлення України та європейських стандартів, залишаються недостатньо опрацьованими. Це зумовлює необхідність подальших досліджень, спрямованих на обґрунтування комплексного підходу до формування та реалізації інноваційної державної політики у сфері сталого розвитку будівельної галузі.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Метою дослідження є обґрунтування теоретичних засад і розроблення практичних рекомендацій щодо визначення та застосування інноваційних інструментів державного регулювання сталого розвитку будівельної галузі, спрямованих на підвищення її економічної ефективності, екологічної безпеки та соціальної відповідальності в умовах сучасних трансформаційних процесів.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Сучасному стану будівельної галузі притаманна низкою негативних тенденцій – це спад обсягів будівельних робіт порівняно з попередніми роками, збитки від вторгнення, зупинка підприємств, брак фінансів та робочої сили, низька платоспроможність населення, ризики безпеки, первинний ринок перебуває у складному стані через низький попит та відсутність інвестицій, прогнози щодо динамічного відновлення найближчим часом невизначені.

Із позитивних факторів слід зазначити активний розвиток програми «ЄОселя», яка пожвавлює ринок житла, збільшує попит та кількість акредитованих забудовників. Попри усі негативні тенденції та виклики галузь є однією з основних, що потребує підтримки та особливого регулювання. Тож ключовими напрямками розвитку галузі будівництва може стати відновлення інфраструктури (масштабна потреба у відбудові зруйнованих об'єктів), житлове будівництво (стимулювання через державні програми фінансування), промисловість будівельних матеріалів (забезпечення галузі базовими матеріалами, такими як цемент, скло, кераміка), відновлення виробництва, інвестиції (залучення фінансових ресурсів для модернізації та будівництва).

Необхідність державного регулювання будівельної галузі з урахуванням інноваційного підходу зумовлена тим, що традиційні регуляторні механізми не забезпечують належної адаптації економічних систем до сучасних технологічних, екологічних та соціальних викликів. Інноваційний підхід у державному регулюванні дозволяє поєднати економічну ефективність із цілями сталого розвитку, стимулювати впровадження нових технологій, підвищити конкурентоспроможність галузей та забезпечити довгострокову збалансованість розвитку. Оскільки у будівельній галузі накопичився ряд проблем, а саме неналежний контроль якості, неефективне оподаткування, знижена мотивації працівників тощо, то саме застосування інноваційного підходу державному регулюванню допоможе подолати усі означені перешкоди до сталого розвитку цієї галузі. Загалом, галузь є критично важливою для економічного зростання та соціальної стабільності України, але її відновлення значною мірою залежить від стабілізації безпекової ситуації та ефективного управління фінансовими й інвестиційними потоками.

Сучасний стан державного регулювання будівельної галузі в Україні характеризується поєднанням традиційних адміністративно-правових механізмів та окремих елементів економічного й фінансового впливу, спрямованих на забезпечення функціонування галузі в умовах структурних трансформацій та повоєнного відновлення.

Основними механізмами державного впливу на розвиток будівельної галузі залишаються адміністративні інструменти (нормування, контроль, нагляд, дозвільні процедури), економічні та фінансові важелі (бюджетне фінансування інфраструктурних проєктів, державні інвестиції, податкові стимули, програми підтримки). Водночас переважання регуляторно-обмежувального підходу, складність процедур та фрагментарність державної політики знижують ефективність регулювання і стримують інноваційний розвиток галузі.

Традиційні інструменти державного регулювання не завжди забезпечують належну реакцію на сучасні виклики сталого розвитку, зокрема високу ресурсо- та енергоємність будівельного виробництва, значне екологічне навантаження, зношеність основних фондів та недостатній рівень впровадження інноваційних і цифрових технологій. Це зумовлює потребу у вдосконаленні підходів до державного регулювання будівельної галузі шляхом запровадження інноваційних інструментів, здатних забезпечити баланс економічних, екологічних і соціальних інтересів та сприяти сталому розвитку галузі.

На сьогодні існує велика кількість доступних інструментів для державного регулювання будівельної галузі. Їх доцільно систематизувати за функціональними групами, наприклад, економічні («зелені» податкові пільги, державні субсидії та гранти, державні інвестиційні програми, зелені облігації), інституційні (державно-приватне партнерство у відбудові інфраструктури; регуляторні «пісочниці» для нових технологій; спеціальні агентства розвитку), цифрові (BIM-технології, геоінформаційні системи, електронні дозвільні системи; цифрові реєстри; відкриті дані у будівництві), екологічні (обов'язкова сертифікація, чіткі вимоги до енергоефективності), соціальні (стандарти охорони праці, корпоративна соціальна відповідальність, соціальні вимоги до забудовників).

Інноваційні інструменти державного регулювання сталого розвитку будівельної галузі більш розширено представлено у табл. 1.

Комплексне застосування означених у таблиці інструментів забезпечує баланс економічних, екологічних і соціальних цілей сталого розвитку будівельної галузі. Ці інструменти дозволяють державі не лише регулювати, а й стимулювати перехід до сталого та інноваційного будівництва.

Інноваційний інструментарій має здійснювати відчутний вплив на якість державного регулювання будівельної галузі. Оцінювання впливу інноваційних інструментів державного регулювання на сталий розвиток галузі доцільно здійснювати на основі комплексного підходу, що передбачає аналіз економічних, екологічних та соціальних результатів їх впровадження, а також узгодженість із стратегічними цілями державної політики.

Застосування інноваційних економічних та інституційних інструментів державного регулювання (податкові стимули, «зелені» інвестиції, державно-приватне партнерство, цифрові платформи) сприяє:

- ✓ підвищенню інвестиційної привабливості будівельної галузі;
- ✓ зростанню продуктивності та ефективності використання ресурсів;
- ✓ зниженню трансакційних витрат;
- ✓ стимулюванню інноваційної активності суб'єктів господарювання.

У довгостроковій перспективі це забезпечує структурну модернізацію галузі та зростання її конкурентоспроможності. Тут можна побачити економічний ефект від застосування цих інструментів.

Екологічно орієнтовані інноваційні інструменти (енергоефективні стандарти, «зелене» будівництво, екологічна сертифікація, цифровий моніторинг) позитивно впливають на:

- ✓ скорочення споживання енергетичних і природних ресурсів;
- ✓ зменшення викидів парникових газів і будівельних відходів;
- ✓ підвищення екологічної безпеки територій.

Таким чином, інноваційне державне регулювання сприяє інтеграції принципів екологічної відповідальності у практику будівельної діяльності та досягненню цілей сталого розвитку. Із застосуванням означених інструментів проявляється екологічний ефект.

Соціальний вплив інноваційних інструментів проявляється через:

- ✓ підвищення безпеки та якості умов праці;
- ✓ створення нових робочих місць;
- ✓ покращення якості житлової та соціальної інфраструктури;
- ✓ зростання рівня довіри суспільства до державної політики у сфері будівництва.

Таблиця 1

Інноваційні інструменти державного регулювання сталого розвитку будівельної галузі

Група інструментів	Характеристика інструментів	Застосування на практиці	Вплив на сталий розвиток
Економічні	Спрямовані на фінансове стимулювання інноваційної та екологічно відповідальної діяльності суб'єктів будівельної галузі	податкові пільги для енергоефективного будівництва; «зелені» облігації; державні інвестиційні програми; гранти на інноваційні проекти	підвищення інвестиційної привабливості галузі; зростання економічної ефективності; стимулювання інновацій
Інституційні	Формують нові організаційні та управлінські механізми взаємодії держави і бізнесу	державно-приватне партнерство у відбудові інфраструктури; регуляторні «пісочниці» для нових технологій; спеціальні агентства розвитку	модернізація галузі; зниження управлінських ризиків; залучення приватного капіталу
Екологічні	Орієнтовані на зменшення негативного впливу будівництва на довкілля	«зелені» будівельні стандарти (BREEAM, LEED); енергоефективні норми; екологічна сертифікація будівель	скорочення викидів і споживання ресурсів; підвищення екологічної безпеки
Цифрові	Використовують інформаційно-комунікаційні технології для підвищення ефективності регулювання	BIM-технології; електронні дозвільні системи; цифрові реєстри; відкриті дані у будівництві	підвищення прозорості; зниження корупційних ризиків; оптимізація управлінських процесів
Соціальні	Спрямовані на забезпечення соціальної складової сталого розвитку	стандарти охорони праці; корпоративна соціальна відповідальність; соціальні вимоги до забудовників	покращення умов праці; соціальна стабільність; зростання довіри суспільства

Узагальнено за [8-11].

Інноваційні механізми сприяють формуванню соціально відповідальної моделі розвитку галузі та підвищенню якості життя населення. Застосування інноваційних інструментів також впливає на соціальний ефект.

Результативність впровадження інноваційних інструментів значною мірою залежить від узгодженості державної регуляторної політики, стратегічного планування та інституційної спроможності органів публічної влади. Системне застосування інноваційних інструментів дозволяє трансформувати державне регулювання з переважно контролюючого у стимулююче, орієнтоване на досягнення довгострокових результатів сталого розвитку.

Але попри позитивний вплив, впровадження інноваційних інструментів супроводжується низкою ризиків і обмежень, серед яких:

- ✓ недостатній рівень інституційної та кадрової спроможності (проявляється недостатністю кваліфікованих кадрів через війну та виїзд за кордон);
- ✓ обмежені фінансові ресурси;
- ✓ нерівномірна готовність суб'єктів ринку до інновацій (спротив змінам, різний рівень підготовки до змін);
- ✓ регуляторні бар'єри та фрагментарність нормативної бази (занадто динамічна зміна нормативної бази і у зв'язку з цим великі прогалини у законодавстві).

Це зумовлює необхідність поетапного впровадження інноваційних інструментів, удосконалення нормативно-правового забезпечення (наприклад, стимулювання використання вторинних матеріалів, спрощення процедур для інноваційних проєктів тощо) та розвитку механізмів моніторингу й оцінювання їх ефективності.

ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

У результаті проведеного дослідження встановлено, що інноваційні інструменти державного регулювання відіграють ключову роль у забезпеченні сталого розвитку будівельної галузі, оскільки дозволяють поєднати економічну ефективність, екологічну безпеку та соціальну відповідальність. Обґрунтовано, що традиційні регуляторні механізми не повною мірою відповідають сучасним викликам, зокрема потребам технологічної модернізації, цифровізації та повоєнного відновлення, що зумовлює необхідність їх трансформації на інноваційних засадах.

Дослідження показало, що комплексне застосування економічних, інституційних, екологічних, цифрових та соціальних інструментів державного регулювання сприяє підвищенню конкурентоспроможності будівельної галузі, зниженню негативного впливу на довкілля та покращенню якості життя населення. Водночас виявлено низку стримувальних чинників, зокрема інституційні обмеження, недостатню фінансову підтримку інновацій та фрагментарність нормативно-правового забезпечення.

З огляду на це, подальші наукові дослідження доцільно спрямувати на такі напрями: розроблення методичних підходів до оцінювання ефективності інноваційних інструментів державного регулювання у будівельній галузі; поглиблення досліджень щодо адаптації європейських практик «зеленого» та сталого будівництва до національних умов; вивчення ролі цифрових технологій у підвищенні прозорості та результативності державного регулювання; аналіз механізмів державно-приватного партнерства у контексті повоєнного відновлення інфраструктури; дослідження інституційної спроможності органів публічної влади щодо впровадження інноваційної регуляторної політики.

Реалізація зазначених напрямів наукових досліджень сприятиме формуванню цілісної та ефективної системи державного регулювання сталого розвитку будівельної галузі, орієнтованої на довгострокові стратегічні цілі соціально-економічного розвитку України.

Література

1. Spitzeck, H. (2013). Elkington, John. In: Idowu, S.O., Capaldi, N., Zu, L., Gupta, A.D. (eds) Encyclopedia of Corporate Social Responsibility. Springer, Berlin, Heidelberg. DOI: https://doi.org/10.1007/978-3-642-28036-8_211
2. René Kemp (2010) Stapjes in de goede richting: Innovatie voor duurzame ontwikkeling. Universitaire Pers Maastricht. 44 p.
3. An agenda for sustainability transitions research: State of the art and future directions J Köhler, FW Geels, F Kern, J Markard, E Onsongo... - Environmental innovation and societal transitions. 2019. P. 1 – 32. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.eist.2019.01.004>
4. Драган І.В., Драган І.О. Інноваційні чинники державного регулювання розвитку галузі будівництва. *Державне будівництво*. 2023. № 2 (34). С. 142 – 149.
5. Заяць Т. Пріоритети державного регулювання інноваційної діяльності у будівництві України. *Ефективна економіка*. 2020. №8. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/8_2020/13.pdf.
6. Пушкар Т. А. Цифровізація інноваційної діяльності в будівництві. *Здобутки економіки: перспективи та інновації*. 2024. № 8. URL: <https://econp.com.ua/index.php/journal/article/view/78>
7. Садовяк М. Б., Мазник Ю. І., Секретар І. В., Старецький А. О., Волос М. В. Цифровізація як фактор інтенсивного розвитку виробничого потенціалу підприємств будівельної індустрії. *Академічні візії*. 2024. № 28. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.10667332>
8. Вилгін Є.А. Стратегічні інструменти державного регулювання розвитку регіонального інвестиційно-будівельного комплексу. *Інвестиції: практика та досвід*. 2014. № 17. С. 115 – 118.
9. Хараїм І. В. Державне регулювання будівельної діяльності в контексті забезпечення якісного управління інвестиційними проектами. *Держава та регіони*. Серія: Державне управління. 2018. № 4 (64). С. 175 – 179.
10. Клімчук О., Вишнівський М. Інструментарій державного управління в галузі будівництва. *Глобальні тенденції та національні особливості публічного управління та адміністрування*. Збірник матеріалів круглого столу (м. Вінниця, 22 грудня 2023 р.). С. 140–145.
11. Kryshthal, H. (2025). State governance of the construction industry in the context of digitalization and global economic transformations. *Management and Entrepreneurship: Trends of Development*, 3(33), 100-110. DOI: <https://doi.org/10.26661/2522-1566/2025-3/33-08>

References

1. Spitzeck, H. (2013). Elkington, John. In: Idowu, S.O., Capaldi, N., Zu, L., Gupta, A.D. (eds) Encyclopedia of Corporate Social Responsibility. Springer, Berlin, Heidelberg. DOI: https://doi.org/10.1007/978-3-642-28036-8_211
2. René Kemp (2010) Stapjes in de goede richting: Innovatie voor duurzame ontwikkeling. Universitaire Pers Maastricht. 44 p.
3. An agenda for sustainability transitions research: State of the art and future directions J Köhler, FW Geels, F Kern, J Markard, E Onsongo (eds) - Environmental innovation and societal transitions. 2019. P. 1 – 32. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.eist.2019.01.004>
4. Drahan I.V., Drahan I.O. (2023). Innovatsiini chynnyky derzhavnoho rehulivannia rozvytku haluzi budivnytstva [Innovative factors of state regulation of the development of the construction industry]. *Derzhavne budivnytstvo*, no 2 (34), pp. 142 – 149.
5. Zaiats T. (2020). Priorityty derzhavnoho rehulivannia innovatsiinoi diialnosti u budivnytstvi Ukrainy [Priorities of state

- regulation of innovative activity in the construction of Ukraine]. *Efektivna ekonomika*, no 8. Available at: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/8_2020/13.pdf
6. Pushkar T. A. (2024). Tsyfrovizatsiia innovatsiinoi diialnosti v budivnytstvi [Digitalization of innovation in construction]. *Zdobutky ekonomiky: perspektyvy ta innovatsii*, no 8. Available at: <https://econp.com.ua/index.php/journal/article/view/78>
7. Sadoviyak M. B., Maznyk Yu. I., Sekretar I. V., Staretskyi A. O., Volos M. V. (2024). Tsyfrovizatsiia yak faktor intensyvnogo rozvytku vyrobnychoho potentsialu pidpriemstv budivelnoi industrii [Digitalization as a factor in the intensive development of the production potential of construction industry enterprises], *Akademichni vizii*, no 28. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.10667332>
8. Vylhin Ye. A. (2014). Stratehichni instrumenty derzhavnoho rehuliuвання rozvytku rehionalnoho investytsiino-budivelnoho kompleksu [Strategic instruments of state regulation of the development of the regional investment and construction complex], *Investytsii: praktyka ta dosvid*, no 17, pp. 115 – 118.
9. Kharaïm I. V. (2018). Derzhavne rehuliuвання budivelnoi diialnosti v konteksti zabezpechennia yakisnoho upravlinnia investytsiinykh proektamy [State regulation of construction activities in the context of ensuring high-quality management of investment projects], *Derzhava ta rehiony. Seriya: Derzhavne upravlinnia*, no 4 (64), pp. 175 – 179.
10. Klimchuk O., Vyshnivskiy M. (2023). Instrumentarii derzhavnoho upravlinnia v haluzi budivnytstva [Public administration toolkit in the construction industry], *Hlobalni tendentsii ta natsionalni osoblyvosti publichnoho upravlinnia ta administruvannia*. Zbirnyk materialiv kruhloho stolu (m. Vinnytsia, 22 hrudnia 2023 r.), pp. 140–145.
11. Kryshchal, H. (2025). State governance of the construction industry in the context of digitalization and global economic transformations. *Management and Entrepreneurship: Trends of Development*, 3(33), 100-110. DOI: <https://doi.org/10.26661/2522-1566/2025-3/33-08>